

PODOBENSTVO O ROZSIEVAČOVI (15. nedeľa cez rok)

V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto nastúpil na loďku a sadol si; a celý zástup stál na brehu. Hovoril im veľa v podobenstvách: „Rozsievateľ vyšiel rozsievateľ. Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ich. Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahoreli, a pretože nemali koreňa, uschli. Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich. Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú. Kto má uši, nech počúva!“ (Mt 13, 1-9)

Rozprávajú sa dvaja priatelia: „Moja manželka sa často rozpráva sama so sebou!“ Ten druhý na to: „Aj moja. Len o tom nevie. Myslí si, že počúvam, keď niečo hovorí.“ Táto anekdota má s osudom zrnka, ktoré vyšlo nazmar, čosi spoločné.

Na podobenstve o rozsievateľovi a semene je pozoruhodné to, že až tri štvrtiny textu sú venované tým zrnám, ktoré vychádzajú nazmar – teda tým, ktoré padli na kraj cesty, do kamenitej alebo trnistej pôdy – a tam ich buď vyzobali vtáky, zahoreli alebo boli udusené. Je to obraz „neúspechu“. A na druhej strane zrno, ktoré vzkĺčilo a vydalo úrodu, je symbolom „úspechu“.

V symboloch „neúspechu“ a „úspechu“ nachádzame dvojaký pohľad na svet. Prvý je pohľad človeka. Človek je v pokušení vidieť hlavne obmedzenia, ktoré zrnku bránia vydať úrodu.

Druhý je pohľad Boha. On je ten, ktorý zrnu – aj napriek veľmi skromnej počiatkovej situácii - dáva život.

Aj Ježiš spolu s učeníkmi mali pri ohlasovaní slova negatívnu skúsenosť: v Nazarete sa nad Ježišom ľudia pohoršovali a ho vyhнали z mesta, niektorí z jeho príbuzných si mysleli, že sa pomiatol, v Kafarnaume vyhlásili, že koná s pomocou zlého ducha, niektorí učeníci Ježiša opustili (Jn 6, 66), farizeji pripravovali jeho smrť. Tieto skúsenosti mohli vytvárať dojem, akoby Ježišovo ohlasovanie bolo márne - akoby jeho slovám bolo určené zostať bez účinku.

A predsa – neskôr čítame, že ženy z jeho príbuzenstva stáli s Máriou pod krížom a že jeho bratranec Jakub Mladší sa stal uznávanou hlavou mladej jeruzalemskej Cirkvi. Že oblasť Samárie, na ktorú Jakub a Ján by najradšej zoslali oheň z neba, keďže sa voči Ježišovi a nim zachovala nepriateľsky (Lk 9, 54), sa stala jednou z prvých lokalít ohlasovania Krista (Sk 8, 1-5). Aj uprostred farizejov a zákonníkov sa sformovala skupinka verných, ktorá prijala Ježišovo učenie.

Ján Zlatoústý, keď kázal na tému rozsievateľa a zrna, povedal: „Ježiš týmto podobenstvom chcel povzbudiť a poučiť svojich učeníkov, aby nestratili odvahu, keď medzi tými, ktorým zvestujú slovo evanjelia, budú mnohí takí, čo ho stratia. Aj samotný Pán zakusoval to isté. A predsa - on nikdy neprestal rozosiavať slovo.“